

Opfattelsen af denne Sags Betydning, kunde naturligvis ikke, da han stod her, undlade at demonstrere sit Sindelag overfor Regeringen ved at sige, at der er ikke nogen Sammenhæng i Ministeriets Politik paa dette Omraade. Jeg ved ikke, hvad det er for et Omraade, der her er Tale om. Naar det ærede Medlem erkender, at der gennem dette Lovforslag søges tilvejebragt en Besparelse paa udmærket Maade og med et utvivlsomt godt Resultat i den kommende Tid, falder dette Lovforslag meget nøje i Traad med Regeringens Sparebestræbelser paa saa mange andre Omraader, saaledes som de har udfoldet sig i den seneste Tid. — Derfor tror jeg, at det ærede Medlem, som jeg i øvrigt, som sagt, er enig med i denne Sag, skulde have ladet dette lille Udfald ligge. Der vil blive Lejlighed i den kommende Tid, som der har været saa mange Gange i den svundne, til i en anden og naturligere Sammenhæng at fremsætte Bemærkninger af den Art.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg kun sige dette, at han har nu en Gang faaet denne Sag i den gale Hals. Det er der utvivlsomt ikke noget at gøre ved, jeg kender ham tilstrækkelig meget til at vide, at jeg i saa Henseende neppe har Udsigt til at have nogen Indflydelse paa ham. Portoudgiften har jeg forstaaet at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har kvitteret; han har nu opdaget, at den er medregnet i de Udgifter, der er opregnet i Bilaget til Betænkningen. Men, siger det ærede Medlem, saa er der Udgiften til Tilsyn. Dette har det ærede Medlem gentagende paa andet Sted faaet redegjort for. Tilsynet vil blive udøvet gennem Statistisk Departement og Indenrigsministeriet ved Hjælp af Amterne; og den Udgift, som dette vil foranledige, vil være ganske minimal, thi de Krav til Kontorkendskab, som Førelsen af Folkeregistrene ude omkring i Kommunerne vil stille, er saa minimale, at jeg føler mig ganske overbevist om, at det Tilsyn, der i den Anledning vil blive forandret, vil ikke give Anledning til nogen Udgift, som det ærede Medlem behøver at vige tilbage for. Nu spørger det ærede Medlem Hr. Pinstrup, om jeg vil garantere ham, at Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke vil føre til Oprettelsen af Civilstandsregistre. Nu ved jeg ikke, hvorfor jeg skulde afgive denne

Garanti til det ærede Medlem, for han har jo ikke stillet noget i Udsigt til Gengæld. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem agter at stemme for Lovforslaget, hvis han faar den Garanti, han har lyst efter. Da jeg ikke antager, han gør det, kunde det ikke falde mig ind, hvad det vel heller ikke i øvrigt vilde, at give en Garanti, som jeg aldrig kunde opfylde, thi jeg kan selvfølgelig ikke vide noget om, hvorvidt Udviklingen i den kommende Tid vil føre med sig, at et Flertal her i Landet ønsker Civilstandsregistre indført. Den Dag et saadant Ønske er fremme, nytter det ikke, at det ærede Medlem eller eventuelt jeg stamper mod Brodden.

Man behøver ikke, siger det ærede Medlem, at tage Hensyn til de sønderjydske Ønsker, for vi har jo haft det meget godt heroppe, hvor vi ikke har haft Folkeregistre hidtil, og det vilde saamænd Sønderjyderne ogsaa kunne faa, selv om Registerne blev afskaffet nede hos dem. Men det er da en underlig bagvendt Maade at ræsonnere paa; thi naar man i Sønderjylland, hvor man har haft en tilsvarende Indretning gennem lang Tid, har gjort den Erfaring, at den har virket paa fortrinlig Maade og medført en Ulejlighed, som det lønnede sig at have, og har givet en Mulighed for at besidde Oplysning om Befolkningsstanden indenfor de enkelte Kommuner til enhver Tid, som det har haft sin store Værdi at besidde, saa synes det mig, at det nytter ikke at ræsonnere som saa, at heroppe, hvor vi ikke har haft dette Gode hidtil, har vi kunnet leve det foruden. Nej, vi maa tværtimod sige, at naar man dernede, hvor man har gjort Erfaringerne, har været særdeles tilfreds med denne Indretning, og naar den kan gennemføres for de minimale Udgifter, her er Tale om, bør vi ikke foranledige Tilbageskridt dernede ved at afskaffe den, men indføre dette Fremskridt over det hele Land. Den højtærede Minister uden Portefeuille har omtalt de kommunale Organisationers Indsats i denne Sag, og at det ikke er noget, der er kommet som en Nysen, om jeg saa maa sige, at man har rejst dette Krav, som Ministeriet saa har skyndt sig at imødekomme, men at det er Krav, som er fremkommet gennem Aarene lige fra 1916 fra samtlige kommunale Landsorganisationer, og jeg kan da ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil mene, at naar saa-